

DOMOVINA

izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 koro temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 koro, za pol leta 4 koro, za četrt leta 2 koro; ista naj se pošilja Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Vsesokolski zlet v Ljubljani.

Že skoraj teden dni je preteklo, odkar je sprejela Ljubljana v svoji sredini slovansko „Sokolstvo“, kar se je iznova tem trdnješe utrdila bratska vez, ki veže sinove velike matere Slave. Težko nam je pisati o teh divnih dnevih, ko je slovanska vzajemnost pognala zopet enkrat svoj čaroben cvet, kajti ni je besede, s katero bi mogli označiti vtis, katerega je naredila slavnost na vsakega udeleznika; reči moramo le, da se da kaj takega le doživeti, ne pa primerno opisati.

Velikanski je svet, nad katerim zapoveduje Slovan, tam gori od ledenih ruskih nižin pa doli do sinje Adrije, od bajevitih Krkonošev pa do tamkaj, kjer šumi s slovansko krvjo „Marica okrvavena“, a ves ta slovanski svet je poslal svoje zastopnike, da prisostujejo slavi, ki jo je priredil najmanjši narod slovanski, najmanjša vejica na mogočnem slovanskem drevesu svoji čili narodni vojski, svojemu „Sokolstvu“. Prihiteli so bratje iz daljnega severja, prihiteli so iz junaškega slovanskega juga, a vse je navdajala ista misel, ista želja, da slovanskemu narodu izkažejo ono bratsko ljubav, ki naj ga dvigne do one popolnosti, do katere so se povzpela v ugodnejših razmerah močnejša slovanska plemena. Bog in sreča junaška, da bi vseslovanska ljubav čim prej dosegla svoj vzvišeni cilj.

Odhod iz Celja in prihod v Ljubljano.

„Celjski Sokol“, broječ zelo častno število 72 mož, se je odpeljal iz Celja v soboto s popol-

danskim brzovlakom. Celjska policija je v strahu, da ne bi se podrlo mesto, ako bi „Sokol“ korakal v vrstah po mestnih ulicah, blagovolila prepovedati nastop v vrstah. „Sokoli“ so torej odšli v gruclah na kolodvor. Pripomniti moramo, da ni bilo čuti niti enega „haj!“ in niti enega žvižga. Kakor je videti, je greben celjskemu nemčurstvu že hudo upadel. Z brzovlakom je prispel obenem tudi „Murski in Varaždinski Sokol“ ter nekaj čeških „Sokolov“. V Zidanem mostu je vstopilo lepo število hrvatskih „Sokolov“. Na celi poti je slovenski narod navdušeno pozdravljal mimo se vozeče „Sokole“. Posebno vrti Trboveljčani so sprejeli „Sokole“ z navdušenimi „živio“-klici, tamburanjem in petjem. Od enega hriba do drugega je bila napeta žica, s katere so vihrale slovenske trobojnice. V Zagorju je vstopil v vlak „Zagorski Sokol“.

Na ljubljanskem kolodvoru je sprejel prišedše „Sokole“ domači „Sokol“ ljubljanski, katerega podstarosta dr. Ravnikar je v izbranih besedah pozdravil prišlece. Odgovarjali so zastopniki Čehov, Poljakov, Hrvatov, Srbov, Bolgarov in v imenu Slovencev dr. Ivan Dečko. Med navdušenimi „živio“-in nazdar“-klici se je razvrstil spreved, na čelu mu ljubljanska meščanska godba. Zbrana društva so odkorakala proti „Narodnem domu“. Ulice vse v zastavah, a na Dunajski cesti je pozdravljal prišlece krasen slavalok. Celjani so bili povsod predmet oduševljenim pozdravom. Ob „Narodnem domu“ je bil razstop, in društva so si poiskala svoja prenočišča. Posamezniki so si ogledovali mesto in svečanostne priprave. Okrog 9. ure so prispeli

s posebnimi vlaki državne železnice češki „Sokoli“.

V soboto zvečer.

Ko smo si ogledali mesto, ki je bilo vse v zastavah razun nekaterih hiš, kakor škofove palače in drugih, smo se vrnili v „Narodni dom“. Po ulicah je vse trlo občinstva, a povsod je bilo pomešanih vse rdeče „Sokolov“. Obširni vrt „Narodnega doma“ je bil natlačen poln. V veliki dvorani je priredila „Glasbena Matica“ koncert v čast vnanjim gostom. Pod vodstvom koncertnega mojstra gosp. Hubada je proizvajal pevski zbor izvirne narodne skladbe. Komur je znana virtuoznost, s katero upravlja g. Hubad s svojim velikanskim zborom, si lahko misli, kolik je vžitek poslušati petje Matičnega zbora. Dvorana sicer ni bila natlačena polna, a to se mora postaviti na račun utrujenosti gostov vsled dolge vožnje. Po koncertu je na vrtu „Narodnega doma“ pozdravil zbrano „Sokolstvo“ starosta ljubljanskega „Sokola“ dr. Ivan Tavčar, povdarjajoč, da je proslavo štiridesetletnice slovenskega „Sokolstva“ v resnici panslavistična slavnost, kakor jo s strahom in trepetom zovejo „zgoraj“, kajti Slovenci se zavedamo, da nismo sami, temveč da z nami bijejo in čutijo srca vseh Slovanov, kakor ravno kaže slavnost sama, h kateri so prihiteli zastopniki vseh slovanskih narodnosti. Ko je pozdravljajl češko „Sokolstvo“ kot vir, iz katerega je izšel tudi slovenski „Sokol“, ko je nadalje še pozdravil Poljake in Ruse ter Jugoslovane, orili so urnebesni „živio“-in nazdar“-klici. Odgovarjali so zastopniki pozdravljenih narodov. Ljubljanski pevski društvi „Ljubljana“ in

LISTEK.

Krona in mirta *

Zgodovinska povest. — Prevel Ivan Vuk.
(Konec.)

Dva viteza.

Nastala je temna, oblačna noč. Mrtvaški mir se vleče na bojišče, le od časa do časa se zasliši veselo vpitje iz turškega taborišča.

Nekaj jezdecov se prikaže, drveč naglo na bojišče. Pot jim razsvetljujejo baklje, katere so prižgali prednji. Bleda svetloba bakelj razsvetli le nekoliko okrog. V tej svetlobi zapazimo dva viteza.

Eden je bil zavrt v velik plašč. Bolest in onemoglost se mu je zrcalila na obrazu. V očeh so trepetale solze in tužni vzdihji so mu polnili dušo.

Drugi je bil širokoplečat, s sivimi lasmi. Srebrno-bela brada mu je padala na prsa. Obleka mu je preprosta.

Hitro in brez šuma so se pomikali naprej. Naenkrat skočita konja dveh vitezov na stran.

— Stojva — reše tiho stavec. — Stopiva raz konja in nadaljujmo pot peš. Tukaj je že kraj smrti. Jan, ti boš medtem pazil na konje, dokler se ne vrnemo — naroči služabniku.

Viteza in ostali služabniki gredo peš naprej.

* Ker smo morali ta podlistek zaradi nepričakovanih zaprek pretrgati, ga sedaj skoncamo.

Ured.

— Trupla še tukaj niso tako gosta — se obrne stavec k mlademu spremljevalcu, ki je omahuje stopal kraj njega. Vsakokrat, ko je zadel ob mrlja, se je zgrozil. — Tu se je začela bitka, torej smo še daleč od glavnega prostora. Tam ju pa moramo iskati.

— O moj Bog! — vzdihne grenko drugi. — Torej je le resnica, in ni nobenega upanja? Govori, jeli res, kar si mi pripovedoval Nilias?

— Tako je, kakor sem pravil! — mrmra ta in otare solzo.

— In videl si ga v resnici pasti? — vpraša zopet mladi.

— Zakaj še vprašuješ, gospodarica?!

— Nilias — odgovori preoblečen vitez — njega in mojega moža tudi?

— Videl sem ju! — je bil zamolkli odgovor. — Videl sem, kako je kralja stari janičar pobil, ko se je ta branil drugega. Da, še celo sramotno izpostavljeno glavo v turškem taboru sem videl, katero so lopovi odrezali od telesa.

Cenjena čitateljica je gotovo uganila, da ta mladi vitez ni bil drug, kakor Margareta.

Ko je bila bitka končana, je stari, zvesti služabnik kraljev, ki je edini znal za njuno ljubezen, obvestil Margareto o vsem. In sedaj je prišla v njegovem spremstvu, da še enkrat vidi, akoravno mrtvega, Ladislava, in mu preskrbi, kakor tudi svojemu soprogu, miren grob.

Tiho ihte, opiraje se o roko starega Niliasa je korakala po polju smrti.

Trupla so jela postajati vedno gostejša in gostejša. Cele luže krvi so se rdečile v slabi

mesečni luči, ki je sevala na mrtve izza oblakov, ki so se jeli trgati.

Trupla, že trda in mrzla, so bila videti, kakor pošasti. Nekatera so ležala v mlakah krvi z groznimi osteklenelimi očmi in otrplimi rokami. Lasje, razmršeni in zmešani s krvjo, so izgledali kakor sulice. Kristjan je ležal zraven muhamedanca. Pred divja sovražnika, sta se topila nevzdrumno v luži krvi, katero sta prelila sama. Cvet življenja je ležal zraven ovenelega starca, čegar krvava brada mu je tiščala prsa. Videl se je prizor: sovražnika sta se pograbila v obupno borbo, se še držita vklejnjena, in v istem trenutku ju je objela oba, blede smrt. Tam zopet je porinil kristjan janičarju bodalo do ročaja v prsa, a v istem hipu mu je drug odsekal glavo. Tam se je eden z zobmi zagrizel v protivnika in oba sta še v istem položaju, kakor ju je zalotila smrt.

Z grozo korakajo ti naprej.

Lahen vetrič začne veti, in zdelo se je, kakor bi šepetale duše padlih in si ogledovale grozno polje. Drugače je bilo vse tiho. Le tupa-tam je konj, kateremu so ubili gospodarja, zdirjal po bojišču in se vstavil pri svojem gospodu. Glavo je globoko nagnil in jo dal na prsa mrtvega. Ali je hotel zbuditi svojega gospoda, da je čas, naj vstane in ga zajaše? Ali je morda poslušal, če še utriplje srce? Kdo ve?! Potem pa je zopet zdirjal na drugo stran in bolestno zajčal, če je stopil na truplo! Tam je pregnal vrane, ki so se spustile na trupla, da so jezno

„Slavec“ ter meščanska godba so skrbeli za zabavo, ki je potrajala do polnoči.

Tekmovalna telovadba in spreved po mestu.

V nedeljo jutraj se je začela ob 7. uri na dirkališču tekmovalna telovadba. Ogromne tribine, na katerih je bilo prostora za najmanj 10.000 gledalcev so bile pripravljene za popolnansko javno telovadbo. Na sredi dirkališča je bil odmerjen prostor za telovadbo. Celjski Sokol je tekmoval s tremi vrstami. Med tekmovalno telovadbo se je za poskušnjo izvedel nastop sokolskih vajencev s palicami. — Tekmovalna telovadba se je nato pretrgala, da so se poizkusile skupne proste vaje.

Telovadba se je zavlekla čez poldan, tako da se je spreved po mestu zakasnil celi dve uri. A vzlic temu je občinstvo vztrajalo vkljub neznočni vročini na svojih prostorih ter zastavilo ob straneh vse ulice, po katerih je šel spreved. Sokoli so se zbirali in postavljali v tivolskih drevoredih. Okrog 1 ure se je začel pomikati spreved proti mestu. Na čelu spreveda so bili sokolski jezdec, za njimi pa nepregledne vrste čeških Sokolov, katerih je bilo gotovo — nad 1600 mož. Nato je sledilo 15 zastav, staroste posameznih društev in deputacije slovanskih sokolskih društev, za njimi hrvaški Sokoli in potem slovensko Sokolstvo. Med slovenskimi Sokoli, ki so bili razporejeni po abecednem redu, so bili Celjani prvi in reči moramo, da je njihov nastop i glede discipline i glede velikega števila občinstva, sokolskemu in nesokolskemu, vidno imponiral. Ljubljanski Sokol kot prireditelj je zaključil spreved.

Spreved se je pomikal mimo Narodnega doma, po Knafljevih ulicah v Šelemburgove ul., mimo „kazine“, kjer je bilo vse „pusto in prazno“, mimo „Zvezde“ v Gospodake ulice, po Turjaškem trgu, Bregu, čez Št. Jakobski most, po Starem in Mestnem trgu pred mestno hišo.

Po celem potu so bile ulice natlačene polne občinstva, ki je navdušeno pozdravljalo Sokole in jih obsipalo s cvetjem.

Veličasten je bil prizor pred mestno hišo, kjer se je Sokolstvo poklonilo beli Ljubljani. — Starosta Ljubljanskega Sokola dr. Ivan Tavčar je v imenu slovenskega Sokolstva izrekel ljubezen in vdanost središču Slovenije. Naravnost pretresljiv je bil prizor, ko je nad 2000 sokolskih čepic švignilo v zrak in je iz tisoč in tisoč grl zagromel „živio“ in „na zdar“ slovenski Ljubljani. V imenu vsega slovanskega Sokolstva je izrazil poklon mestu Ljubljani in županu Hribarju češki deželni poslanec dr. Schreiner, na kar se je župan Hribar zahvalil z navdušenimi

besedami. Na tisoče in tisoče broječe občinstvo je nato zapelo „Hej Slovani“, „Kje dom je moj“, „Lepa naša domovino“ in „Naprej zastava Slave“. Ko so ljubljanske dame okrasile sokolske zastave z venc, — češki Sokoli so prinesli s seboj le zastavo sokolske zveze — se je pomikal spreved mimo škofije, preko jubilejskega mosta po sv. Petra cesti nazaj v Narodni dom. Celjski Sokol je odkorakal v hotel Štrukelj, kjer se je gostom prav dobro in ceno postreglo.

Slavnostni obed.

Po sprevedu so se zbirali v veliki dvorani Narodnega doma k skupnemu obedu povabljeni stolnega mesta Ljubljane. Bilo je nad 300 oseb, zastopnikov slovanskih sokolskih društev, deputacij, zastopnikov časopisja itd. Na galeriji je bila nameščena meščanska godba.

Vrsto napitnic je otvoril župan Hribar, pozdravljajoč slovanske goste v češkem, poljskem, ruskem, bolgarskem, hrvaškem in slovenskem jeziku, a povsod povdarjajoč veliko misel slovanske vzajemnosti, medsebojne ljubezni. Godba je zaigrala „Naprej zastava Slave“. Dr. Tavčar je napil slovenski domovini, dr. Triller slovenskemu ženstvu, dr. Majaron sokolski ideji, ki je vzbudila slovenski narod do zavesti, da bo le tedaj napredoval, ako bo sam sebi ideal. Čeh Prager je napil županu Hribarju kot neumor. nemu širitelju slovanske in sokolske ideje. Sokol je ona sila, ki bo odbila napad Germanstva na Slovanstvo in kdor širi sokolsko idejo, stori največ za slovansko stvar. Dr. Magdič, starosta Varaždinskega Sokola, je napil, spominjajoč se ljubezni, ki so jo izkazali Slovenci svojim zanimim bratom Hrvat, mestu Ljubljani in Ljubljanskemu Sokolu. V imenu Bolgarjev je govoril prof. Jončev, v imenu Poljakov Jekiewicz, v imenu beogradskega „Dušana Silnog“ profesor dr. Petković. Starosta Murskega Sokola dr. Chloupek je izročil Ljubljanskemu Sokolu dar — krasno oljnato sliko, predstavljajočo Sokola, ki pri-sega zvestobi domovini, delo člana Murskega Sokola, samouka, kmetkega mladeniča Antona Čeha. Govorila sta še g. Majstorović iz Splita in češki deželni poslanec Kalina, napivajoč Sokolstvu, ki naj širše vzajemnost med slovanskimi narodi krepko koraka naprej v boj za narodne pravice, ker le tako bo prihodnost slovanska.

Javna telovadba.

Že davnaj pred določeno uro so se začeli polniti prostori na dirkališču in ko je telovadba pričela, so bile tribine natlačene polne, a tudi stojišča so bila natlačena občinstva, ki je nestrpno pričakovalo nastopa telovadcev. Pred te-

lovadbo je zabavala občinstvo novomeščanska godba s svojim izbornim sviranjem. Ko so se pokazale ob obeh nasprotnih si vhodih čete telovadcev, so zaorili viharji živio-klici, in res kaj tako impozantnega si pač ni mogoče misliti, kakor je bil nastop telovadcev. — Od obeh nasprotnih strani ste prikorakali ogromni četi v šestnajststopih na telovadišče, kakor dve sovražni vojski, a tamkaj, kjer bi morali trčiti druga ob drugo, se je na migljaj prvega voditelja br. dr. Murnika razpolovila četa za četo in še en migljaj in celi prostor so zavzeli telovadci. „Priročiti, zdaj!“ in 1600 rok je z enim udarcem padlo navzdol. Krasen prizor. Proste vaje so se izvajale tako fino in tako eksaktno, da je bilo to gotovo najlepša točka celega sporeda. Občinstvo je bilo neumorno s svojim priznanjem. Sokolski naraščaj je nato izvajal vaje s palicami. Tudi tu se je kazalo povsod, da vaditelji niso štedili z vajami. Vajencev je nastopilo okrog 100. Občno pozornost je vzbujal nastop Sokolic (72), katere so izvajale svoje vaje res sokolski. Le žele bi bilo, da bi se naše ženstvo v večji meri zanimalo za telo in in duh krepečo telovadbo. Telovadba na orodjih se je izvajala do mraka. Ne moremo si kaj, da ne bi tem potom izrekli navdušenega priznanja čilim Sokolom, ki so vzlic strašni vročini vztrajali celi ta dan. Lahko si je misliti, kaka vročina je to bila, ker je rešilna postaja morala v 20 slučajih posredovati vsled opeklin po solnčnih žarkih. Nekaterim telovadcem so se spuščali mehurji po rokah in vratu, da je takorekoč koža kar popokala.

Ljudska veselica.

Ko se je zmračilo, so se začeli polniti velični prostori na tivolskih travnikih, kjer je bilo res pripravljeno vse, kar more ugajati slovenskim potrebam. Bilo je postavljenih 19 raznih paviljonov, v katerih se je točilo pivo in vino domačih tvrdk. Velikanski je bil naval pred paviljonom delniške družbe združenih pivovarn Žalec in Laški trg, kjer so se največ oglašali Štajerci, ki poznajo izborni kapljico, ki se vari v teh pivovarnah. Enaka paviljona ste postavili tudi ljubljanski pivovarni Aurova in Koslerjeva. V posebnem paviljonu se je točilo plzensko pivo, katerega je darovala v sokolske namene meščanska pivovarna plzenska. Krasen je bil paviljon, kjer se je točil šampanjec. Bil je poseben paviljon za kavarno in eden za sladčičarno, za srečolov itd. Povsod so stregle ljubljanske dame, narodne gospe in gospice. Na travniku ste bili dve velikanski plesišči, kjer ste svirali ljubljanska in novomeška godba. Razna pevka in tamburaška društva so še posebej skrbela za

kričec odletele na drugo stran. In zopet je bilo vse tiho.

Mesec se je zopet skril, ker so se oblaki zgostili in zopet so prižgali baklje.

— Na mestu smo — de zamolklo Nilias.

Svetijo okrog. In res so bili tu celi hribi trupel. — Nilias sveti okrog in skrbno pogleda obraz vsakega.

— Tam, tam je bila borba najljutejša — pokaže Nilias na kup vitezov in konj. — Tu se je boril kralj in tu sem ga videl pasti. To je njegov zvesti konj, katerega mu je daroval vlaški knez.

Iščeta okrog. Nilias stopi za korak nazaj in si zakrije obraz. Par korakov proč je ležalo truplo brez glave, oblečeno v kraljevo obleko.

— Moj Bog, moj gospod — zaječal je starac in zaihtel.

Margareta se skloni čez truplo in se hitro zravnja.

— Nilias, to ni kralj!

— Za Boga — odvrne osuplo Nilias — to ni kralj?! Gospodarica se moti. Še sam sem mu danes v jutro pomagal obleči to obleko in mu dati ta oklep. In ko je padel, sem videl potem njegovo glavo s srebrno čelado v turškem taboru natakajeno na kol.

— Bog mi je priča, Nilias, — odvrne odločno Margareta — da je to moj mož Andrej. Iščiiva dalje.

Potem reče služabnikom:

— Vzemite to truplo seboj, ker je to truplo vašega gospoda.

— Nilias, ali si videl pasti mojega moža?

— Videl sem ga!

— Poiščiva ga, on je kralj. — Nato pristavi tiho: — Ubogi Andrej! Žrtvoval si se za svojega kralja in za domovino. O, kako si bil blag in kako si me ljubil — — — In otrla si je solzo.

Starac maje začudeno z glavo. Ali se Margareti moti, da spozna kraljevo truplo za truplo svojega soproga. In kako je sploh mogoče spoznati truplo, brezglavo truplo in o njem trditi tako odločno, da ni kraljevo.

Skrbno sveti okrog, vsakega vojaka obrneta in pregledata. Ali nikjer ga ne najdeta.

— Nebesa, ni ga tukaj — vzklikne Margareta in sladek žarek upa ji šine v srce. — Kaj če se je rešil, če je všel?!

— Postoj! Tu leži neko truplo z obrazom k zemlji.

Nilias posveti in obrne truplo.

Margareta zdrkne na kolena in tudi Nilias poklekne.

— On je, Ladislav! — reče Margareta. Spoznala ga je po prstanu, ki mu ga je dala ob času zaroke. Tudi svojega moža je spoznala po zaročnem prstanu.

— Pri Bogu — de Nilias — če bi ravno ne spoznal obraza in te preproste obleke, bi mi pričal njegov meč v desnici, da je to kralj.

Nilias zasadi bakljo v zemljo in se zagleda v truplo. Obraz kraljev, že po naravi blede, je postal še bledejši. Le obraznih potez mu smrt ni mogla predrugačiti. Strjena kri se je držala

las, ki so padali na čelo. Vsa obleka je bila napojena s krvjo in spredi so bile cele grude strjene krvi. V desnici je držal krčevito težek meč, čegar ostrina je bila tudi vsa pokrita s strjeno krvjo in je že jel rjaveti. Na glavi je zevala globoka rana in počasi se je še cedila kri iz nje.

Margareta si položi njegovo glavo v naročje. Nič je ni grozilo pred obilico krvi, odstrani mu lase in odpne obleko.

— Gospodarica, tam, ne daleč od tod vem za studenec vode. Takoj je prinesem — reče Nilias.

— Hiti, hiti — odvrne Margareta.

Nilias, akoravno že stare kosti, hiti z mladeniško hitrostjo in se kmalu vrne, noseč v čeladi sveže vode.

Margareta izpere globoko rano kraljevo in usta. Silna bol jo premaga. Roko položi na njegove prsi in kleči tako nepremično, zroč mu vedno v obraz.

Čas je tekel naglo.

Margareta hipoma vzklikne. Toplota še ni izginila iz kraljevega telesa, kar je občutila takoj, in sedaj se ji zazdi, da sliši bitje srca. Zopet mu moči rano, drga sence in škropi obraz ter mu vlije nekaj kapljic v usta.

— Da bi oživel, da bi spregledal! — Ta želja se ji je vzbudila v srcu in iskrica upanja ji je na novo vzplamtela.

Nihče drug kakor ona ga je rešila, ona ga otela mrzlemu objemu smrti in nihče ji ga več ne more vzeti. On bo njen, samo njen! In če bi

zabavo C. kr. pošta je postavila svojo ambulančno postajo, da so se razglednice lahko takoj na mestu oddale. Užigal se je umetalni ogenj, pekli so janjce, plesalo se je in pelo vsevprek. Gotovo, da take veselice še ni bilo v Ljubljani. Ako cenimo prav nizko, se je gotovo udeležilo nad 20000 ljudi. Natančnejšega opisa nam ni mogoče podati, saj vsega videti in vsega slišati ni bilo nikomur mogoče. Reči pa moramo, da smo bili tu z vsem zadovoljni, dočim smo se v „Narodnem domu“ naravnost čudili neznansko visokim cenam — vrček pive 30 vin., gulaš 50 vin.

Le žal, da nam je tako hitro potekel čas, kateri nam je bil namenjen za Ljubljano. Začeli smo se poslavljati od naše bele prestolnice in proti jutru nas je odvel vlak južne železnice zopet v našo zeleno Štajarsko. Vsekako pa povdarjamo, da tako lepih časov še nismo doživeli kakor nam jih je podal vsesokolski zlet v Ljubljani, in želimo le, da bi zrno, ki je ob tej priliki padlo v srce marsikaterega mlačnega, skoraj vzklilo vzrastlo in rodilo sad, ki bo vreden tega velikega slovanskega dneva! Na zdar!

Celjske in štajarske novice.

— Spodnještajarska jubilejska ustanova v Celju. Ta ima koncem šolskega leta 1903/4 kapitala 21.976 K 75 vin., (od tega je na zemljišča izposojeno 15.400 K, v južnoštajarski hranilnici v Celju pa naloženo 6576 K 45 vin. Podpor iz narastlih obresti je spodnještajarska jubilejska ustanova podelila do sedaj: 2042 K 50 vin. — Prošnje za podporo za šolsko leto 1904/5 se naj vložijo do 1. septembra. Opomni se, da se podpirajo v prvi vrsti visokošolci.

— Spodnještajarska jubilejska ustanova za podpiranje revnih slovenskih dijakov sprejme dotične prošnje pod naslovom tajnika gosp. notarja Baša v Celju do 15. avgusta t. l. Slovenski časniki so zaradi dobrega namena prošni, da ponatisnejo to oznanilo brezplačno.

— Promocija. Doktorjem modroslovja je bil promoviran dne 18 t. m. na graškem vseučilišču gosp. Anton Majžer, c. kr. gim. učitelj v Pazinu. Častitamo!

— Zrelostni izpiti na celjski gimnaziji. K zrelostnim izpitom so se letos prijavili vsi dijaki osmega razreda, 22 rednih in 1 izvenreden. Izpiti pismeni so se vršili od 16. do 20. maja, ustmeni pa od 18. pa do 20. t. m. In nekaj popolnoma novega se je dogodilo pri teh izpiti — vsi prijavljenci so dovršili izpite s povoljnim uspehom, nihče ni padel, kar je skoraj gotovo edini slučaj v kroniki celjske „nemške“ gimnazije, odkar je tako „nemška“. Slovencev je bilo devet in sicer: Karol Krajnc, Ivan Krašek, Karol Laznik, Fran Mastnak,

Josip Pečnak, Srečko Rupnik, Josip Satler, Konrad Šmid in Vinko Tajnšek (z odliko). Izmed Nemcev sta odličnjaka Hans Schäftlein in Viljem Rakusch. — Našim slovenskim abiturijentom častitamo najodkritosrčnejše na izbornem skupnem in posameznem uspehu ter jim želimo, da bi se po končanih počitnicah po dobrem premisleku odločili za take poklice, v katerih bodo uresničili našo nado, da bo celjska „nemška“ gimnazija dala letos slovenskemu narodu devet mož, ki bodo znali in hoteli koristiti svojemu narodu!

— Slovensko-nemški samostojni gimnazijski razredi v Celju so sklenili šolsko leto z dnem 15. t. m. Iz šolskega poročila, katero je priklopljeno poročilu višje gimnazije, posnemamo sledeče: Na zavodu je poučevalo 8 rednih učiteljskih moči in tri izredne. Poučevalo se je v 5 razredih, ker je imel prvi razred dva oddelka. Prosti predmeti so bili petje, telovadba in risanje. Razun veronauka, latinščine, slovenščine in matematike, se poučujejo vsi obligatni predmeti v nemškem učnem jeziku. Torej je naslov „slovenska“ gimnazija pravzaprav le pesek v oči, ali če rečemo malo ostrejšje — navadna laž. — 11 dijakov je vživalo ustanove v znesku 3260 K. — Podporno društvo izkazuje K 2293'87 premoženja. „Dijaška kuhinja“ je dajala hrano 65 dijakom, oo. kapucini 20, oo. lazariti 13, privatniki 17. — Sprejetih je bilo dijakov 200 rednih in 2 izredna, med letom jih je izstopilo 17 in je bilo na koncu šolskega leta 184 rednih in 1 izredni. Po kronovinah je bilo 172 Štajarcev, 12 Kranjcev in 1 Primorec, po narodnosti vsi Slovenci, po veri vsi katoliki. Najmlajši je bil star 10, najstarejši (Ia razred) 19 let. Odličnjakov je bilo 30 (v „nemški“ le 23), prvi red jih je dobilo 121, ponavljalni izpit 15, drugi red 18 in tretji red 5. Zaostalo je torej samo 9'9 %, dočim izkazuje „nemška“ višja gimnazija 12'1 % propadlih. Uspeh je torej na „slovenski“ gimnaziji za cela 2 % povoljnejši. — Na nemški gimnaziji je poučevalo 13 rednih in dve izredne moči, med vsemi eden Slovenec. Med 297 rednimi dijaki — pripravnice ne štejemo, ker pravzaprav nima z gimnazijo nič opraviti — je bilo 213 Nemcev, 83 Slovencev in 1 Italijan. V pripravnicah je bilo 15 Nemcev in le 13 Slovencev. Sedaj ne vemo, ali je pripravnica zato, da se Slovenci uče nemški, ali da se isto uče Nemci, ki znajo tudi boljše slovenski kakor svoj „materni“ jezik. Ako odštejemo skupnemu številu dijakov „nemške“ gimnazije število Slovencev 83 in ga prištejemo številu dijakov slovenske gimnazije, imamo sledeče številk: slovenska gimnazija 283, nemška pa le 214, torej 75'6 %. Ta razlika raste z vsakim letom in ne bo dolgo da bodo „samostojni“ razredi imeli sami več

dijakov, kakor pa cela „nemška“ gimnazija. Česa je torej nujno treba? Samostojne razrede res osamosvojiti in jih razširiti v popolno višjo gimnazijo, katera bo močnejša in, kakor kažejo dosednji uspehi, tudi boljša kakor pa sedanja „nemška“.

— Kako se nemški Celjani dajo od svojega časopisa nalagati. Nemška lažnjivka ali „Deutsche Wacht“ je zadnjič poročala, da se je prejšnji natak celjskega „Narodnega doma“ pri gosp. dr. J. Dečku pritožil, da so mu gostje dolžni ostali, in da je natakarju g. dr. J. Dečko za razne goste dolgove plačal. Danes smo prejeli od g. Jakoba Trontela iz Kamnika pismo, s katerim zavrača „vahtarčno“ poročilo kot nesramno laž in izmišljotino, s katero on ni v nikaki zvezi. Izjavlja, da nima od nobenega gosta ničesar tirjati in da mu niti na misel ni prišlo, iti se pritožiti čez dolžnike k g. dr. J. Dečku, česar bi tudi ne bil storil, če bi tudi kaj resnice na tem bilo, da bi mu kdo kaj dolžan ostal. Gospod Trontel pravi nasprotno, da se v svojem dolgoletnem službovanju še ne spominja, da bi bil v tem oziru katerokoli mesto zapustil tako popolnoma brez vseh sitnosti z gosti kakor celjski „Narodni dom“. Iz tega je zopet razvidno kako nesramno celjski nemški poulični življi izmišljujejo in lažejo, samo da bi nasitili škandalov željne bralce in kakemu slovenskemu človeku na dobrem imenu škodovali.

— Na shode. Shodi za prihodnje deželno-zborske volitve se začenjajo. Konjice so storile začetek in je tam shod prihodnje nedelje. Pričakuje se velika udeležba. Pa tudi drugod se naj začne z živahno agitacijo, kajti če pravimo, da je to nujno potrebno, to ni prazna beseda! Pri vsaki priliki, ob veselicah itd., naj se razvije vprašanje volitev, kjerkoli je več ljudstva zbranega, da bodo volitve imele časten izid. Kandidat za okraje Celje, Laško, Konjice, Šoštanj, Slovenji gradec, Vransko, Gornjigrad je pogojno že določen in se njega ime, če dotlej ne bode tehtnih ugovorov, v torkovi številki našega lista kot ime kandidata slovenske narodne stranke objavi.

— Iz Savinjske doline. V števil. 51 poročala je „Domovina“ o dogodkih za časa birmovanja v Ljutomeru, zlasti o tem, da je ljudstvo imelo povoda dovolj biti razburjeno. Kakor iz prav zanesljivih virov povzamemo, kar naravnost povemo, še premalo je „Domovina“ prišla na dan o žalostnih nasledkih netaktnosti imenovanega principala. Da ga v „Slovencu“ zbrani obč. gg. zagovarjajo, že vejo zakaj; kakor drugi tudi vedo, zakaj da se je to ravno pri konferenci zgodilo. Vse to ne zakrije nikakor tega, kar se je zgodilo. Za slovenski Ljutomer je prehitro zamrl dekan Skuhala; da bi vsaj

ne bilo mogoče, da bi bila njegova, le to ji mora dovoliti, da bi smela bivati v njegovi bližini. Bog daj, da izpregleda, daj ga narodu in domovini nazaj. On je tako dober, usmili se me, oh usmili!

Z Niliassom sta poskušala mu povrniti življenje, in res, prsi so se jele rahlo vzdigovati in srkati sveži zrak. Globok vzdih se mu izvije iz njih.

Margareta ni vedela od blaženstva, kaj naj počne. V tej radosti sklene roke in pogleda tako iskreno in pobožno proti nebesom, da bi se kamen usmilil. — In tudi nebeški oče jo je uslišal.

Ladislav je začel dihati krepkeje. — Sedaj vzdigne otrpelo desnico in jo nese k rani. — A preslab jje, in omahne mu nazaj. — Bolestno skremži obraz.

— Ladislav — se izvije Margareti iz prsi in zaplaka.

Ladislav odpre široko oči in gleda začudeno krog sebe. — Nato se hoče vzdigniti, a omahne nazaj v naročje Margaretine.

— Kje sem, — kaj se je zgodilo? Kako pridem sem? — zašepeta kralj.

— Ladislav, moj Ladislav. Oh, Bog, hvala ti, da si me uslišal!

— Kdo je tu, kdo govori, — reče kralj in tipa z roko okrog sebe. Nato se zagleda v obličje Margaretine.

Dolgo jo gleda.

Nato se mu razlije po bledem obličju izraz radosti.

— Margareta, ljuba Margareta, ti si tu . . . pri meni . . . Oh, hvala ti, zdaj bom lažje umrl, ker moram . . . umreti.

— Ladislav, ne govori tako . . . — zaihti Margareta.

Ladislav obviije roko krog nje in jo hoče objeti.

— Margareta, kako prideš sem, na kraj smrti?

— Zvedela sem po Niliasu, kaj se je zgodilo in on me je privedel sem.

— Moj zvesti, zvesti Niliass.

Služabnik se spusti v jok.

Kralj je jel dihati hitreje in hropenje, ki je prihajalo iz prsi, je pričalo, da se bliža smrt. Margareta si prizadeva vse, da ga reši.

— Margareta! . . . hvala ti, da si prišla k meni. Bodi srečna . . . jaz moram umreti. — Svetla solza mu je zdrknila po bledem licu.

Margareta krčevito ihti.

— Ne pla-kaj . . . — jo tolaži s pretrganim glasom kralj. Videlo se je, da mu govorjenje dela neliko težkočo. — Sojeno mi je, da bom umrl, za svojo domovino, za vero sveto. Zato ne plakaj . . . Enkrat se vidiva . . . v raju . . . v nebesih . . . Moli za mojo dušo, Margareta . . . Tvoj soprog je tudi padel . . . Blaga duša . . . hotel me je rešiti . . . in se je žrtvoval . . . za . . . me . . .

Začel je naglo sopsti. Mrzel znoj se mu je prikazal na čelu in oči so jele stekleneti.

— Margareta! Poljubi . . . me še . . . zadnjikrat . . . za slovo . . . da bo . . . moja duša . . . tem lažje . . . se ločila . . . od telesa . . .

Margareta se nagne k njemu in ga plaka poljubi.

— Bog . . . s teboj . . . Margareta . . . Bog te . . . bla . . .

Še globok vzdih in se ni več ganil. Duša se je ločila od mladega telesa ravno v trenutku, ko ga je poljubila.

Sladek smehlaj se je igral krog ustnic kralja.

Margareta in Niliass sta plakala.

Na vzhodu je jelo rdeti, zarja je napočila. Jezdeci s trupli so zapustili kraj smrti, slavčki v gozdu so pa peli žalostinke.

Daleč od ogrske meje v gozdu sta dva groba. Celo leto cveto cvetlice, koje skrbno goji roka one, katera je zgubila vse najdražje na svetu. Na groba zvestobe, dolžnosti in ljubezni je sadila cvetke.

Nekoč pa je trava prerastla oba groba. — Ni več nikogar, da bi negoval groba?! . . . Ali je morda tudi ona, ki je dosedaj skrbno negovala to svetišče, legla k počitku in se združila z osebami, ki so ji bile tako kruto vzete v — življenju?! . . . —

duha slovenskega bil zapustil v župnišču! — V isti zadevi, tudi iz svečeniških rok, smo sprejeli sledeče vrstice: „Z ozirom na oni telegram v „Slovincu“ in na dopis v „Domovini“ izjavlja duhovščina ljutomerske dekanije, da ni povzročila onega telegrama in povdarja odločno, da se v vseh narodnih rečeh, tako tudi gledé razobešanja slovenskih trobojnic ob priliki birmovanja in ob drugih slovesnih priložnostih strinja s svojim ljudstvom.“

— Iz Laškega trga. Pristna slika nemčurskega značaja je naš trgovec Karl Hermann. Prepričan, da je slovenski kmet izvrstna molzna krava, od katere je on sam obogatel, dobrika se mu, in se mu kaže v obraz kot najboljšega prijatelja. Grozno se boji govorice, da je bil on eden tistih, ki o birmi ni pustil slovenske zastave razobesiti in zato dal slovenske fante za pirati. To ga namreč spravlja pri kmetih v slabo luč in s tem ob masten zaslužek. Da bi se pa spametoval in nehal proti Slovincem rovat, tega pa ne! Pač pa v zadnjem času prav pridno deli „giftno kroto“ med ljudstvo. Menda je mnenja, da bo s tem „giftom“ svoje odjemalce pridržal. Pa se daleč moti! S tem nas je le opozoril, kam pes taco moli. Naši ljudje so bralci „Domovine“ in „Gospodarja“ in drugih narodnih časnikov; kdor nam pa „Štajerca“ vsiljuje, ta se je že sam obsodil. Dotičnik je izdajalec svojega ljudstva, in ljudstvo se bo s studom obrnilo od njega.

— Zaslužen priznanje. Šmarsko-rogaško učiteljsko društvo je imenovalo ob svoji tridesetletnici gg. nadučitelja M. Šumer in Š. Škrabl svojima častnima članoma radi zaslug, ki sta si jih pridobila kat ustanovitelja ter kot mnogoletna odbornika društva in kot značajna in neustrašena prvoboritelja učiteljstva. Na mnogaja leta!

— Smolnik. Volitve so na pragu! Treba bo pomisliti na izid! Nebodi jih treba, teh preklemanih Woschnaggovcev nam ne manjka! Tovarnarji se z vso odločnostjo pripravljajo na nepotreben boj in to zgolj iz sovraštva do Slovincov! Za te naduteže vendar ne bo glasoval niti eden pošten volilec! Spominjam se, kako je Maksa Woschnagga ob zadnjih volitvah vele spoštovani gosp. c. kr. okr. komisar zavrnil z besedami: „Smolniška občina je vzgledna, torej ni potrebno vreči dosedanjega vodstva.“ Pamet torej volilci! Storite vse, da se ta „Zupack“ ne bo šopiril v vašem odboru in kazal pot v žrelo Vsenemčije! Opazovalec.

— Iz Brežic. Sedaj v sezoni komarjev se tudi v našem zloglasnem mestecu pojavlja ta sitni mrčes in sicer v obliki nekaterih nemčurskih pomočnikov, ki žive v prijetni domišljiji, da so naravnost iz „rajba“, in da so poklicani, da nas osrečujejo s svojimi počenimi glasovi in blaženim hajljanjem. Posebno se ta golazen rada repenči zvečer po gostilnah, kjer pri praznih čašah pregreva opoldne zavžito kosilce, tuleč svojo himno „Die Wacht am Rhein“. Ti negodni petelinčki so tako vneti kulturinosci, da niti ne čutijo, kako se jim v glavi in želodcu dela pajčevina. Človek bi mislil, da ti gospodki slovenski niti spregovoriti ne znajo, toda bi se grozno motil; ako naš kmet žalibog v tako nemčursko trgovino zajde, potem govore ti fantalini kakor dovršeni slavisti. Žive seveda v prijetni zavesti, kakor se radi ponašajo, da so „Leute von der höheren Kultur“. Pustili bi jim to veselje ako bi ti pustoglavci ne vznemirjali celega mesta s svojimi orgijami, tako jim pa svetujemo, da si prej ko slej v bližnji Savi ohladijo svojo janičarsko kri, ker drugače bomo za te neubogljive mladiče dali nekaj namočiti, in sicer nekaj „španskega“.

— V Brežicah so se zopet pokazali nemčurčki v obliki omikanih gospodov? — Pretečeno nedeljo so v neki gostilni silili Slovence in Hrvate, da morajo nemško govoriti in nemško peti, v kratkem rečeno, z njimi hajlati. Nemčurčki so tulili kakor besni „Heil, Heil, Heil u. Sieg“! Slovenci in Hrvati so pa pri svojem ostali. Živeli!! — Rjoveči so bili znani kričač knjigovodja tukajšnje nemške tvrčke — in nekaj žejnih pisčakov, kateri so si z rdečim vincem močili zasušene jezike, seveda so bili samo taki, katerim je treba hajlati in nemir vzbujati. —

Proti domu gredočim Slovincem pride nasproti na glavni cesti neki Kreizinger s palico — ravno tak možakar, kakor oni zgoraj. — Čas bi res že bil, da bi se tem hajlačem pošteno zamašila usta!

— Smrdomlinarija. Zadnjič smo brali, da so v Sevnico že dobili moko iz zloglasnega mlinca celjskega. No, danes se že tudi Rajbenburžani ponašamo z njo. Naročil jo je en trgovec in dva pekarja. Komaj smo prebili nevarnost tu se razširjajočega „tifusa“ a zdaj nam preti že nova nevarnost! . . . Težkim srcem smo zabeležili to resnično dejstvo, ki je pa v nebovpijoče, ker se maščuje nad nami. Sramota!

— 1000 reci tisoč izletnikov v enem dnevu na Žigertovem stolpu. Neverjetno, a

vendar resnično. Preteklo nedeljo je bil cerkven shod pri Sv. Arehu in do malega vsi romarji so šli na pol ure oddaljeni razgledni stolp, kjer so gledali svoje rojstne kraje in strmeli nad lepoto lepe slovenske zemlje. Od 5. ure zjutraj pa do pol 5. ure popoldne so hodili izletniki po osmerih stolpovih stopnicah gor in dol. Z veliko radovednostjo je prihajalo občinstvo in odhajalo z nekim posebnim zadovoljem, s prijetnim iznenađenjem. Vstopnino po 10 vin. je plačalo 820 obiskovalcev, najmanj 200 ubogih ljudi in otrok smo pustili v stolp zastoni. Isti dan je bilo razven preprostega ljudstva še na stolpu mnogo turistov. Nekemu značajnemu in poštemu Nemcu je stolp in razgled raz njega tako ugajal, da je dal 4 K vstopnine ter takoj pristopil k

Zahvala.

Vsem cenjenim sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so dne 7. julija izkazali naši preljubljeni materi, gospej

Elizi Perger

zadnjo čast, udeleživši se pogreba, posebno oč. duhovščini, cenj. tržanom in vsem drugim, ki so nam na kakršenkoli način izrekli obridki izgubi svoje sočutje, izrekamo tem potom svojo iskreno zahvalo.

ŽALEC, dne 7. julija 1904.

(328)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Podpisani izreka v svojem in v imenu vseh sorodnikov pokojnega gospoda

Franca Kočevarja

hišnega p. sestnika in vinotrčca v Mariboru tem potom iskreno zahvalo vsem, ki so se udeležili sprejema, osobito velečastiti duhovščini, slav. občinskemu zastopu središkemu, ki se je polnoštevilno udeležil, zastopnikom slavnega veteranskega in gasilnega društva v Središču, dalje vsem znancem in prijateljem, ki so podpisane ali pa drugim sorodnikom povodom smrti nepozabnega brata izrazili ustmeno ali pisмено svoje sožalje.

MARIBOR 20. julija 1904

Ivan Kočevar

posestnik in deželni poslanec v Središču.

(329) 1

Trgovski pomočnik

izurjen v manufakturni in specerijski stroki ter pošten in zanesljiv, zmožen slovenskega, nemškega in ogrskega jezika, vojaščine prost ter z najboljšimi spričevali, želi takoj ali pa pozneje svojo

službo menjati.

Kdo in kje, pove upravnistvo lista. (325) 6-1

Razglas.

Hmeljarsko društvo v Žalcu v Savinski dolini daje vsem onim, kateri hočejo priti hmelj obirat in pa tudi drugim, kateri zamorejo opravljati težja opravila v hmeljnikih in sušilnicah, da bo hmelj letos za 14 dni poprej dozorel in da se bo obiranje pričelo letos

v ponedeljek, dne 1. avgusta.

Obiralci dobe za vsak nabrani škaf po 12 vinarjev in enkrat na dan toplo kosilce. (326) 6-1

Pridite torej v obilnem številu.

Društveno vodstvo.

JOSIP LAMPRET

lastnik z najnovjšimi stroji na električno moč opravljene mizarske delavnice v Šoštanju

priporoča slavnemu občinstvu, stavbenim podjetnikom itd. svoje izdelke pohištva in za stavbe ter prevzame vsa stavbinska dela pri novih zgradbah, kakor:

okna, vrata, portale, pode, cerkvene oprave itd. v vsakem slogu po strokovnih obrisih v najtočnejšo izvršitev po konkurenčnih cenah in najugodnejšimi plačilnimi pogoji in jamstvom.

Zdrav in jednat les iz gornjegrajskih gozdov se tu izdeluje! (327) 3-1

Prodajalka

(321) 2-2 v trgovini z mešanim blagom želi že večletno službo menjati. — Tvrde z mešanim blagom (mogoče filijale) na deželi ali v kakem trgu naj se obrnejo na naslov M. B. 174, poste restante, Celje.

Učenec

za trgovino z mešanim blagom, s primerno šolsko izobrazbo, se sprejme — takoj pri — ANTONU OŠLAG Ponikva ob juž. žel. (323)

Svoji k svojim!

Nova narodna trgovina v Mozirju.

Slavnemu občinstvu trga Mozirja in okolice vljudno naznanjam, da otvorim z dnem 26. julija v Mozirju svojo novoustanovljeno trgovino z mešanim blagom in sicer v hiši g. Grabnerja.

Izreco povdarjam, da je novoustanovljena trgovina moja last in da nisem s tvrdko Norb. Zanier & sin v Sent Pavlu pri Preboldu v nikaki zvezi več.

Priporočam se slav. občinstvu za blagohotno naklonjenost ter ga obenem zagojavljam, da se bom z vsemi svojimi močmi potrudil, izborna postreči z najboljšim blagom, katero sem naročil le od narodnih slovenskih in slovanskih tvrdk. Z odličnim spoštovanjem

Rudolf Pevec

prej poslovdja v N. Zanierjevi trgovini v Letušu.

„Podravske podružnice“ S. P. D. kot ud z letnim prispevkom 10 K. Čast takemu možu! 17. dan julija meseca je pomemben v društveni kroniki, kajti toliko izletnikov na eden dan ne bode kmalu počastilo Žigertovega stolpa. Dopoldne je bila prava tesnoba pri stolpu; vse je hotelo naenkrat nanj. Po cesti od stolpa do cerkve sv. Aneha pa je bilo toliko ljudstva, kakor v kakšni imenitnejši mestni ulici. Med izletniki so bili prav probujeni narodnjaki, ki so občudovali stavbo, hvalili velikanski razgled ter kazali veselje, da je vse to storilo slovensko društvo. Daljni kraji se sicer podnevi zaradi „dima“ niso videli, a veličasten je bil razgled po zelenem Pohorju, po mičnih Slovenskih goricah, Ptujskem, Lipniškem in Murskem polju, po Halozah, Pohorju, Celjskih gorah, Kozjaku, Korskih planinah itd. Zjutraj so se lepo videle Male Alpe (Glein-Alpe), Zirbitzkogel pri Judenburgu, Hochschwab, Nizke ture, Solčavske planine itd. Zjutraj in zvečer, ko je razgled res tako veličasten, pač malokdo more na stolp, ker ne more blizu prenočiti. Nujno po trebna je torej planinska kočica blizu stolpa. Upamo, da se podružnici posreči, tudi to misel uresničiti.

— **Sv. Križ na Murskem polju.** V nedeljo dne 10. julija smo spremljali k večnemu počitku daleko znanega, od cesarja z zlatim križcem odlikovanega Janeza Farkaša, mnogoletnega župana iz Iljaševca. — Na krsto sta mu položila vence okrajni zastop dolgoletnemu zaslužnemu članu, in ljutomerska posojilnica kot svojemu ustanovniku. Na grobu umrlega je častiti gosp. župnik z lepimi besedami slavil kot modrega, pravičnega in vernega človeka. — Janez Farkaš je bil rojen l. 1828 v kmetijski hiši v Iljaševcih, njegova šola je bila dvorazrednica pri Sv. Križu, — časopisi in življenje. Leta 1848 so ga vzeli k vojakom in je služil 8 let kot orožniški podčastnik. Po kratkem odpustu so ga l. 1859 zopet poklicali k vojski na italijansko bojišče. Povsod se je odlikoval kot posebno razumen, pošten in zaveden naroden mož, in nam je iz svojega življenja pozneje rad katero zanimivo povedal. — Farkaševa razumnost je vzbujala v vseh krogih občno pozornost. C. kr. oblastva so ga v važnih opravkih klicala za sodelovalca, bil je župan v svoji občini blizu 30 let, in celi čas ud okrajnega zastopa, okrajnega šolskega sveta i. dr. — V narodnem gibanju je bil Farkaš vedno med prvimi. Bil je soustanovnik čitalnice in posojilnice v Ljutomeru, bil je svoj čas najvplivnejši mož cele okolice, pri raznih volitvah in ukrepih je vse vprašale za njegove nazore, in kar je on rekel, je obveljalo. — Pri vsem tem pa je ostal vedno delaven kmet. — Blag mu spomin!

Vabilo

k XIX. redni veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda v Žalcu pri Celju četrtek, dne 4. avgusta 1904. leta.

Sporod:

- I. Sv. maša ob 10 uri v župni cerkvi.
- II. Zborovanje ob 11. uri v dvorani gosp. Fr. Hodnika.

1. Prvomestnikov nagovor.
 2. Tajnikovo poročilo.
 3. Blagajnikovo poročilo.
 4. Nadzorništva poročilo.
 5. Volitev* ene tretjine družbinega vodstva.
- Po pravih izstopijo letos naslednji udje družbinega vodstva: 1. Gregor Einspieler, 2. dr. Dragotin vitez Bleiweis-Trsteniški, 3. dr. Fran Štor, 4. Anton Žlogar.

6. Volitev nadzorništva (5 članov).
 7. Volitev razsodništva (5 članov).
- Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda. Ljubljana, 16. julija 1904.

Prvomestnik: Tomo Zupan. Podpredsednik: Luka Svetec.

* Iz § 14. glavnih pravil: a) Velike skupščine se udeležujejo s posvetovalno in glasovalno pravico... b) pokrovitelji; c) udje družbinega vodstva; d) udje družbinega nadzorništva in razsodništva in c) podružnični zastopniki.

Število podružničnih zastopnikov se ustanavlja tako, da je na vsakih 50 družbenikov eden zastopnik; vendar pa mora vsaka podružnica najmanj po enega imeti.

Iz § 15.: Podružničnim zastopnikom je dovoljeno pooblastiti namesto sebe kogarkoli izmed družbenikov. Iz § 16.: Vsako leto izstopi ena tretjina družbinega vodstva. Nadzorniki in razsodniki pa se volijo vsako leto iznova.

Pristavek.

Dne 4. avgusta odhod iz Ljubljane ob 5. uri 15 minut zjutraj.

2. Po prihodu v Žalec ob 9 uri zajutrek.
3. Po zborovanju skupni obed v prostorih g. R. Senice ob 1. uri. Radi obeda se je udeležencem zglasiti do 2. avgusta pri odboru podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Žalcu. Kuvert brez pijače stane 3 krone.
4. Po obedu razhod po Žalcu in okolici. Ob 5. uri popoldne koncert.
5. Odhod iz Žalca ob 8. uri 23 m zvečer.

Društveno gibanje.

— Danes zvečer pevska vaja „Celjskega pevskega društva“ ob pol 9. uri v „Narodnem domu“.

— Klub slovenskih kolesarjev „Celje“ iz leti v nedeljo dne 24. t. m. na Vransko, točno ob pol 1. uri popoldne. Tovariši člani naj se udeležijo izleta polnoštevilo. Odbor.

— Savinjsko učiteljsko društvo zboruje dne 24. julija t. l. ob 2. uri popoldne v šolskem poslopju na Vranskem. — Na dnevnem redu je podavanje učitelja Ivana Kramarja o živahnosti v šoli.

— Šaleška čitalnica v Šoštanju priredi v nedeljo dne 24. julija t. l. v veliki dvorani hotela „Avstrija“ gledališke predstave s koncertom s sodelovanjem družbe slovenskih igralcev iz Ljubljane. — Spored: 1. Nedved „Pogled v nedolžno oko“ poje Vida Kočvar. 2. „Rdeči talar“, igrokaz v dveh dejanjih. 3. „Vdovica sem mala“, poje V. Kočvar. 4. „Poljub“, gluma v enem dejanju. 5. „Pst! Pst!“, kuplet, poje V. Kočvar. 6. „Pri vratarju“, izvirna burka. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Cene sedežev: Od I—III. vrste 2 K, nadaljne vrste 1 K 40 v, stojišča 60 v. — Začetek ob 4. uri popoldne se je določil raditega, da bode lahko vsakemu močje udeležiti se tega koncerta, ki bode gotovo nudil vsakomur krasen umetni vžitek. — Od celjske strani pridejo č. gostje ob četrt na 4. uro popoldne in vrnejo se lahko že ob pol 8. uri zvečer; ravnotako tudi č. gostje od Slovenjegraške strani. Naj torej nihče ne zamudi uporabiti te lepe prilike, kajti čitalnični odbor nadeja se ravno z ozirom na jako ugodne železniške zveze mnogobrojne udeležbe.

— Prostovoljna požarna bramba pri Sv. Martinu na Paki priredi v nedeljo dne 31. julija veselico ob priliki blagoslovljenja nove brizgalne s sledečim sporedom: 1. Blagoslovljenje brizgalne. 2. Slavnostni govor. 3. Srečolov v korist požarne brambe. 4. Prosta zabava z godbo. — Začetek ob pol 4. uri popoldne. Veselica se vrši v prostorih g. Ivana Bizjaka v Šmartnu. Vsa bratska društva, kakor tudi drugo sl. občinstvo se vabi, da se udeleže v obilem številu.

— V Konjicah ima v nedeljo dne 24. t. m. ob pol 3 uri popoldne „Katoliško polit. društvo“ zborovanje. Zmenili se bomo o prihodnjih volitvah v deželni zbor in dogovorili o poslancu za novo kurijo — Vsi narodnjaki, zlasti župani vsega konjiškega okraja se vljudo vabijo k temu važnemu zborovanju. Odbor.

— Ptujka narodna čitalnica vabi na veliki koncert, katerega priredi povodom 40-letnice svojega obstanka v nedeljo dne 24. julija 1904. Spored: 1. Ob pol 9. uri dopoldne slovesna sv. maša v samostanski cerkvi. 2. Od 11. do pol 1. ure promenadni koncert v „Narodnem domu“. 3. Od 4. ure popoldne naprej veliki koncert z godbo in petjem. Svirala bode društvena godba ljubljanska. Vstopnina prosta. Odbor.

NB. Kdor se želi udeležiti skupnega obeda — ne banketa — naj blagovoli pravočasno obvestiti odbor. — V tožadeno notico ste se nam vrinili zadnjič dve napaki: koncert je 24 in ne 25 t. m., in čitalnica je bila ustanovljena leta 1864, ne pa 1764.

— Slovensko akademsko ferijalno društvo „Bodočnost“ priredi dne 31. julija 1904 v Ljutomeru svoj III. redni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Odborovo poročilo. 3. Poročilo preglednikov. 4. Volitev novega odbora. 5. Samostojni predlogi. 6. Slučajnosti. Slovenski gostje dobrodošli!

Dopisi.

V Št. Martinu pri Slov. Gradcu vršil se je dne 30. junija in 1. julija t. l. prvi čebelarski tečaj v tej dolini. Vnet za napredek v čebeloreji povabil je g. nadučitelj Šalamun vrlega potovalnega učitelja in posestnika, g. J. Jurančiča od Sv. Antona v Slov. goricah. Omenjena dva dneva zbralo se je iz bližnje in dalnje okolice mnogo kmetov-čebelarjev, g. učiteljev iz vsega okraja in celo iz sosednje nam Koroške došla sta dva čebelarja.

Mnogobrojne obiskovalce — nad 70 — pozdravi sklicatelj, g. Šalamun, zahvaljujoč se za vsestransko zanimanje za stvar, do čebelic, katere nam s svojim trudom mnogo koristijo in katere navadni čebelarji še vedno pokončavajo z vodo, žveplom itd., kakor bi jim bile nedolžne in marljive živalice najhujši sovražnik. Seveda se to zgodi iz nevednosti, ker ne znajo ceniti ne čebel, ne njihovih izdelkov. Gotovo je gospod sklicatelj kedaj imel priložnost opazovati početje takega okrutneža, slikajoč je z besedami: „Kako pa jemljejo med? Vse zdrobijo: satovje, med in cvetlični prah; potem še dajo vse skupaj v peč, in skuha se godlja, katera sploh ni vžitna in ki jo k večjemu še porabi medicinar, kojemu se odstopi za borne vinarje.“ Da bi se tako brezmišlno ravnanje skoraj popolnoma odpravilo, da bi se z marljivimi in umnimi čebelami ravnalo človeški, žrtvoval se je g. J. Jurančič, ne plašeč se stroškov in truda ter rade volje se odzval povabilu.

Na to nam je v dovršenem govoru označil korist čebeloreje, ako ima čebelar panje s premakljivim satovjem. Da se novejša čebeloreja goji le na podlagi premakljivih satov, je že itak vsakomur znano. Treba se je samo nekoliko seznaniti z novimi panji in brez velikega truda dobi se na leto povprečno od panja namesto 4 K najmanj 10—14 K dobička.

Posebno koristijo čebele tudi z vprašenjem; kajti vsakemu je znano, da n. pr. samo tista leta obrodi, kadar so je zamogle obletavati čebele.

Nadalje vplivajo te živalice tudi na človeka, ki ima mnogo veselih trenutkov, opazujoč njih delavnost, neutrudljivost, skrb in ljubezen do svojega doma.

Po predavanju sledilo je praktično razkazovanje pri čebelnjaku. Gospod predavatelj pokazal nam je vsa dela od zgodnje pomladi do pozne jeseni, katerih ne smemo nikdar odlagati in zanemarjati. Tudi z nekaterimi stroji smo se seznanili, ki so za umno čebelorejo potrebni.

Tako nas je vodil gospod Jurančič od opravila do opravila, povedal nam je zdaj to zdaj ono in le prehitro sta minila ta dva dneva in približal se je čas razhoda. Marsikoga pa je že vlekle do svojih čebelic, da bi jim skoraj z vsem pridobljenim znanjem v potrebi priskočil v pomoč.

Da bi pa v dolinici imel ta shod trajno dobrih nasledkov, postaviti je bilo treba nekak spomenik za pozna leta, neko približališče in zbirališče vseh čebelarjev v okraju in to se je zgodilo z osnovanjem „Podružnice čebelarskega društva za Spodnji Štajar“ v Št. Martinu pri Slov. Gradcu. Pristopilo je novemu društvu takoj nad 20 članov, kar nam jamči obstoj podružnice. Le tako naprej vrla Mislinjska dolina, in uspehi ne bodo izostali! Kolikor poznamo močje, izvoljene v odbor, delovali bodo v prid čebeloreji in posredno zopet v korist in prospeh naroda, tako da smemo upati: ne-le premožnemu, ampak tudi revnemu prebivalstvu še lahko čebelice pripomorejo do blagostanja in zadovoljstva.

Vam pa, gospod Jurančič, izrečemo tem potom vsi poslušalci svojo prav prirčno zahvalo za Vašo požrtvovalnost in želimo, da bi Vaše nesebično delovanje po vsem slovenskem Štajarskem doneslo obilen sad!

Zum, zum! — n.

Dunaj. — Priprave za Vegovo 150 letnico na Dunaju. —

Predlog g. Fridolina Kavčiča, c. kr. stotnika na Dunaju, ki ga je stavil po svojem predavanju o Juriju baronu Vegi v društvu „Zvezdi“, je

imel zaželjeni uspeh. — Na poziv predsednika „Zvezde“, g. Pukla, odzvala so se vsa slovenska društva na Dunaju izvolivši svoje zastopnike v slavnostni odbor. V seji dne 28. junija so bila sledeča društva zastopana: „Jugoslovanski klub“ po g. prof. Reisnerju, „Straža“ po gg. dr. Valjavcu in č. Fr. Rebolu, slov. kat. društvo „Danica“ po gg. Marinkotu in Schaubachu akadem. društvo svobodomiselnih slovenskih akademikov „Sava“ po gg. Sabathyju in M. Severju, akad. društvo „Slovenija“ po gosp. Lovsetu, akad. društvo slov. umetnikov „Vesna“ po gg. Peruzziu in V. Severu. Predsednik „Zvezde“ predsedoval je temu slavnostnemu odboru ter predlagal, da se častnim predsednikom izvoli g. dvorni svetnik in državni poslanec dr. Miroslav Ploj. Ta predlog je bil navdušeno sprejet.

Pri volitvi predsednika slavnostnemu odboru izjavi g. Pukl, da je bil sicer v „Zvezdi“ enoglasno izvoljen slavnostnemu odboru predsednikom, da pa zastopniki drugih društev niso vezani potrditi te volitve, temveč, da je njih dolžnost voliti izmed sebe najsposobnejšo moč predsednikom odbora. Zastopnik „Jugoslovanskega kluba“ gosp. prof. Reisner, predlaga voliti g. Pukla, kojega so zastopniki imenovanih društev volili enoglasno. V razširjeni odbor izvoljeni so bili predsedniki slovenskih akadem. društev in sicer za slov. kat. društvo „Danica“ g. Capuder, za društvo slovenskih svobodomiselnih akademikov „Savo“ g. G. Hočevlar, za akad. društvo „Slovenija“ g. Lovše, za društvo slov. umetnikov „Vesna“ g. Šantl. Prvim podpredsednikom je bil izvoljen predsednik „Straže“ g. dr. P. Valjavec, drugim podpredsednikom predsednik „Vesne“ g. Šantel, častnim tajnikom g. Fridolin Kavčič. Zastopnik „Save“ g. Sabathy predlaga več tajnikov voliti iz akadem. društev, ki bodo gotovo rada sodelovala v tem smislu, da se slavnost vrši sijajno. Te tajnike pa je šele v jeseni mogoče voliti, ko bodo akademiška društva zopet delovala. Ta predlog je bil enoglasno sprejet. — P. vim blagajnikom je bil izvoljen g. Jakob Šeme, blagajnik „Zvezde“. Gospica Jelica Krušič bila je navdušeno izvoljena blagajničarka s posebnim ozirom na to, da so v odboru zastopane tudi Slovenke na Dunaju in ker je gospica bila že večkrat vrla agitatorica za društvo „Zvezdo“ in podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju. Njeno delovanje je imelo vedno izboren uspeh, kar dokazuje njeno priljubljenost v dunajskih slovenskih krogih. Kot marljiva članica „Slovanskega pevskega društva“ ima gospica Krušič tudi v slovanskih krogih na Dunaju varen vpliv, kar bode gmotno stran slavnostnega odbora posebno podpiralo. — Pevovodjo je bil enoglasno izvoljen gosp. Vinko Krušič, pevovodja „Zvezde“. G. Krušič je v mladih letih bil pevo vodja na celjski gimnaziji, kasneje pevovodja celjske čitalnice; bil je član „Slovanskega pevskega društva“ na Dunaju, od početka „Zvezde“ pa njen pevovodja, vedno neustrahovano delaven in požrtvovalen, kakor je malo takih. Sklenilo se je v odbor voliti še več veljavnih slovenskih rodoljubov na Dunaju. Imena teh se bodo razglasila, ko se izve, da so dotičniki tudi voljni pristopiti slavnostnemu odboru.

V dveh odborovih sejah pokazalo se je do brodejno soglasje zastopnikov vseh slovenskih društev na Dunaju. In tako je upati, da se izpolni želja odličnega predavatelja o slavem Juriju Vegi, da so si podala vsa dunajska slovenska društva brez izjeme v bratski slogi roke v plemenitem namenu prirediti sijajno slavnost prilikom 150-letnice Vegovega rojstva v prid Vegovemu spomeniku v beli Ljubljani!

V drugi odborovi seji dne 8. julija bil je tudi navzoč slovenski kipar Ivan Zajc, ki je bil od vseh pristočno pozdravljen. — Gospica Jelica Krušič pa je v seji dobila prvo darilo za to slavnost, ki ga jej je blagovolil izročiti v seji navzoči g. Lavoslav Schwentner, knjigotržec v Ljubljani. Priredili so mu vsi iskrene ovacije.

Le nekaj je grenilo konec seje. Poslavljal se je g. prof. Reisner, ki se v kratkem preseli iz Dunaja. Predsednik se je njemu in njega vrli soprogi zahvalil za uspešno delovanje v korist dunajskih Slovencev. Kot tajnik „Jugoslovanskega kluba“ bil je duša sijajnih koncertov in gledaliških predstav v tem klubu. Stori pa je g. Reisner tudi v drugih slovenskih in slovanskih družbah več, ko mu je velel stan, in lahko je posnemanja vreden vzgled Slovencev na Dunaju in drugod. Le pretežko smo se ločili od vrlega moža.

Politični pregled.

— **Razpustitev državnega zbora.** Poslanec Schrafft je izjavil na nekem shodu, da vlada dela priprave za nove volitve, ako se pokaže jeseni, da drž. zbor ne bode delal. Volitve se bodo izvršile na podlagi splošne in direktne volilne pravice. Nasproti tej izjavi naglašajo dunajski listi, da še ni ničesar določenega, da bodo volitve že jeseni. Neresnično pa je, da bi se volitve vršile po načelu splošne in direktne volilne pravice.

— **Trgovska pogodba z Italijo.** Med avstrijskimi in italijanskimi zastopniki je prišlo v Vallombrosi do sporazumljenja glede uvoza laškega vina. Iz višjih političnih ozirov se je zagotovila za 100 000 hl. vina iz Apulije nizka carina. Dobro poučeni krogi trde, da je najbrže to poročilo prezgodnje, akoravno zelo verjetno.

Rusko-japonska vojna.

O boju pred Port Arturjem se poroča: Dne 11. ali 12. t. m. so Japonci s 14 000 možmi zavzeli enega izmed vzhodnih forov pred portarturško trdnjavo. Predno so jim mogli pribiti na pomoč novi vojaki, so jim Rusi zastopili pot in zažgali pod njimi mine, ki so imele tako strahovit učinek, da niti eden izmed Japoncev ni ostal živ. Po tej katastrofi je prišla na bojišče nova japonska armada. Rusi so jeli takoj nanjo streljati iz več nego 60 topov. Japonci so bili prisiljeni se umakniti z naravnost ogromnimi izgubami.

Poročevalec „Novosti“, Verblunski, javlja iz Dačičava, da je bil naskok Japoncev 11. t. m. na Port Artur odbit z ogromnimi izgubami. Japonska armada je izgubila najmanj 25.000 mož, dočim znašajo ruske izgube okoli 5500 mož. Ruska vojska je zavzela vse japonske pozicije in sovražnika prisilila, da je moral spremeniti vse svoje fronte.

Poročevalec „Rusa“, Kirilov, zatrjuje po najverodostojnejših virih, da Japonci niso bili samo odbiti, marveč so bili celo izrinjeni z vseh svojih pozicij. Ruska posadka je navalila na Japonce z bajoneti; sovražnik se ni mogel dolgo ustavljati, marveč se je skoro spustil v divji beg. Japonci so izgubili okoli 25 000 mož.

Ravno tako poroča tudi rusko brzojavno agentstvo, da je dobilo tole brzojavko 16. t. m. iz Mukdena: Semkaj došle vesti potrjujejo, da so Japonci 10. t. m. naskočili Port Artur in sicer sprva z uspehom. Na to pa so bili z ogromnimi izgubami odbiti. Tega boja se je z velikim uspehom udeležilo tudi portarturško brodovje. Imenovani brzojavni urad še dostavlja, da se ta brzojavka ujema s poročilom, da znašajo japonske izgube 30 000 mož, kakor je bilo priobčeno že 13. t. m.

Rusi so 13. t. m. naskočili gorski prelaz Motien, a se na to umaknili, ko so se prepričali, da se tamkaj nahaja silna japonska armada. Ruskemu voju, ki je štel po angleških poročilih 20 000 mož, je poveljeval general Keller.

Reuterjev urad poroča iz Tokija, da so ruske križarke „Rosija“, „Rjurik“ in „Gromoboj“ plule skozi morsko ožino Tsunganu med japonskimi otokoma Jeso in Nipon v Tiho morje in vzhodno od Taugari zajele neki japonski parnik. O usodi te ladje ni ničesar znano.

Po poročilih iz Petrograda se je rusko portarturško brodovje dne 17. t. m. nenadoma pojavilo pred Kajpingom in bombardiralo japonske pozicije. Japonska armada v Takušanu je dobila ukaz, da naj nemudoma navali na ruski centrum pri Dačičavu in ga skuša prodreti. Toda ta napad je bil odbit, in sicer z velikimi japonskimi izgubami.

London, 20. julija. Reuterjev biro javlja, da so Japonci v bitki pri prelazu Motien izgubili 3000 mož.

London, 20. julija. Različni tukajšnji listi so dobili poročila, da je japonski admiral

Togo umrl in da divja v japonski armadi kolera vendar ta poročila še niso potrjena.

Ruska križarka „Smolensk“ je v Rdečem morju ustavila angleški parnik „Malacca“ in ga zaplenila. Imel je namreč na krovu dinamit, določen v Jokohamo, torej vojno kontrebando. Ni torej nikakega dvoma, da so bili Rusi upravičeni to storiti.

London 21. julija. Nedeljski bitki pri Motienlinu je istotam v torek sledila nova bitka, katere izid pa še ni znan.

London 21. julija. Iz Jokohame se poroča, da so ruske križarke vladivostoškega brodovja zaplenile več japonskih parnikov. V Tokiju se boje, da se zna to brodovje v nekaterih dneh prikazati pri vhodu v ondotni zaliv.

London 21. julija. V Tokio so nastali veliki nemiri. Prebivalstvo je nejevoljno, da Port Artur še vedno ni zavzet. Tudi v drugih krajih so bili že nemiri, v Kobe pa je bil vžgan francoski konzulat.

London 21. julija. Zaradi zaplembe angleškega parnika „Malacca“ v Rdečem morju se je v časopisju začela agitacija, ki ne more imeti drugega namena, kakor provzročiti angleško-ruski konflikt. Agitacija je velikanska. Vele-resnost položaja kaže dejstvo, da je angleška vlada sklenila z vsemi sredstvi preprečiti, da bi bila ladja „Malacca“ pripeljana v kak ruski pristan.

Umrli v Celju.

16. julija — Alojzij Kovačič, c. kr. sednijski sluga, rojen pri Sv. Urbanu pri Ptuj, Gaberje, 44 let, pljučna jetika.
18. julija — Stanislav Zupanc, sin dekle, Spodnja Hudiča, 3 mesec, Catarrhus intestini.
— Marija Toplišek, hči kuharice, rojena v Mariboru, Celje, 1 leto, črvesni katar.
20. julija — Josip Kameron, oskrbnik, rojen v Aschu na Češkem, Celje, 77 let, meh. tuberkuloza.

Bolnišnica:

17. julija — Marija Stulinger, beračica iz Sv. Petra v medvedovem selu, 74 let, srčna hiba.

Gostilničarji in vinski trgovci!

Licitacijska prodaja ljutomerskega vina!

Dne 2. in če bo treba, tudi 3. avgusta prodajam zaradi pomanjkanja prostora kakih 800 hl pristnega ljutomerskega: letniki 1885, 1898, 1900, 1901, 1902 in 1903. — Začetek ob 10. uri predpoldne. Cene od 15 kr. naprej.

(330) 2-1

Franc Seršen
vinotržec v Ljutomeru.

Izjava.

(311) 3-2

Iz mnogih strani dohajajo nama poročila, da se govorici širite, da otvori gospod Rudolf Pevec v Mozirju na najin račun trgovino mešanega blaga na drobno in na debelo, in zopet, da se to podjetje kot od naju povzročeno tolmači.

Da ustreževa mnogim željam naših cenjenih odjemalcev, primorana sva izjaviti, da je ta govorica popolno neresnična in da nista v prav nikakoršni zvezi s to trgovino, ako se bode res otvorila.

Prosiva tedaj najine cenjene odjemalce dosihdobnega zaupanja in jih zagotavlja, da se bodeva vedno trudila, glede kakovosti blaga, kakor tudi solidnosti in nizkih cen njih popolno zaupanje in zadovoljnost doseči.

St. Pavel pri Preboldu, 15. julija 1904.

Norb. Zanier & sin.

Prvi spodnještajarski
spedicijski, komisijski
in transportni zavod
F. Pellé v Celju

se priporoča za prevzete vse v to stroko spadajočih naročil.

Kulantna postrežba. Zmerne cene.
Vkladanje blaga in pohištva itd. v suhih, zavarovanih shrambah. (319) 15-2

V najem vzamem

gostilno v dobrem kraju in dobro vpeljaano mesarijo. Najemnino plačam naprej. — IPO- (296) nudbe upravnistvu „Domovine“. 8-6

Stanje hranilnih vlog nad 18 milijonov K. Rezervni zakad nad 550.000 K.

Mestna hranilnica ljubljanska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 2. ure dopoldne in jih obrestuje po 4%, ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice. Posoja se na zemljišča po 4 1/4% na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.

JOSIP TABOR

tvornica cementnih izdelkov

Špitalske ulice št. 12 **CELJE** Špitalske ulice št. 12,

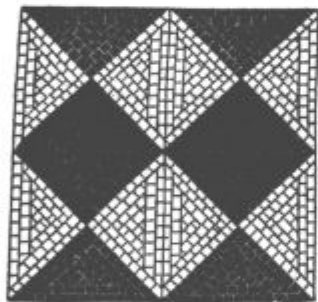
Izdelovanje z roko delanih in stisnjenih cementnih mozaik-plošč

v različnih barvah, gladkih ali robatih, za tlakovanje cerkev, kopališč, kuhinj, vež, hodnikov, stranišč, tratoarjev i. t. d.

Nadalje izdelujem

garantirano izborno blago iz najboljšega betona iz portlandskega cementa

kakor: prosto noseče umetno kamene stopnjice, razkave ali brušene, oltarske stopnjice po meri in načrtu, obode na vratih in oknih, vodne s prejemalniki pri vodnjakih,

konjske napajalnike, krmilnike, vaze, olupševalne kroglice, balustrade, balkonske ploče, okrajnike, mejnike, kilometerske kamne, postamente, stebre

nagrobne kamne
nagrobne ograje, banje itd. itd.

Nadalje imam vedno v zalogi

cevi iz tolčenega betona v vseh velikostih, ki se odlikujejo s kolosalno vzdržnostjo, znotraj gladko in čedno izdelane, pravne posebno za cestne prehode, vodovode, stranišča, dimnike in žične pravlake ter mnogo boljše, cenejše in trpežnejše kakor dosedanja zidani kanali.

Obodi za vodnjake iz betona s pokrovom.

Vsi v to svrhu spadajoči predmeti posebnih oblik in dimenzij ali po risbah se izdelujejo solidno in najcenejše. Vedno se bom trudil, da postrežem cenjenim naročnikom z najreelnejšimi, najsolidnejšimi in kolikor mogoče nizkimi cenami.

(217) 12-9

Z odličnim spoštovanjem

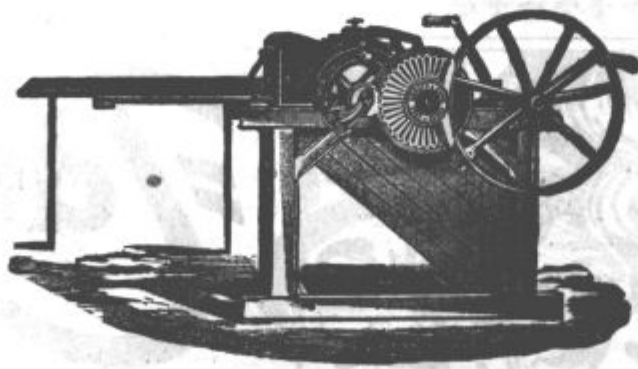
Proračun stroškov brezplačno.

Josip Tabor

tvorničar cementnih izdelkov v Celju.

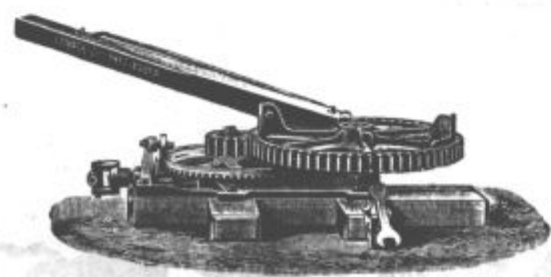
Kje?

Le pri „**Merkur-ju**“ trgovina z železnino, P. Majdič, se kupijo najboljši poljedelski stroji,

mlatilnice

vitelji, slamoreznice itd. Bogata zaloga **traverz** in železniških šin, železa

za vezi, cementa, vodovodnih naprav in cevi in vsakovrstnega, v železninsko stroko spadajočega blaga.

Izredna novost!

K. & B. Recamier-steznik

(MODERCI)

daje s pomočjo specijalne, dosedaj popolnoma neznane priprave celo najmočnejšim damam popolnoma nepričakovano vitkost, torej je v najvišji meri sposoben za doseg po modnega nastopa brez vsakega nepričelnega vpliva ali celo okornosti. Dobiva se samo v trgovini Karola Vaniča v Celju.

Razun te novosti priporočam svojo veliko zalogo modnega blaga za obleke, belega blaga in okraskov najnovejše vrste.

Modni bluzni stezniki po gld. 1-20 do gld. 6-— vedno v zalogi. (211) 10-9

Vizitnice

priporoča tiskarna Dragotin Hribarja v Celju.

Svetovno znana

Waffen- in Dürkopp-kolesa

(309) 5-2

Reithoffer-jeva pneumatika

zunanj obroč in zračne cevi

po jako ugodnih cenah.

Jos. Širec, Žalec.

Velika zaloga

Lastna popravljavnica!

Slovite žveplene toplice na Hrvatskem

Varaždinske toplice

železnična, poštna in brzojavna postaja ob Zagorski železnici (Zagreb-Čakovec)

Najvišje odlikovanje topliške razstave, Dunaj 1903. Velika zlata kolajna in častni znaki razstave.

Analiza po dvor. svetniku profesorju dr. Ludvigu 1. 1894. 58 stopinj Celzija vroč vrelc, neprekošen po svojem učinku pri mišičnem in sklepnem revmatizmu, trganju, vnetjih in kostolomih, putiki, neuralgiji, ischiji itd., ženskih boleznih, kožnih in skrivnih boleznih, kronični ledvični bolezni, mehurnem katarju, škrofeljnih, rhachitis, kovinski dyskrasiji, kakor zastrupljenju s svincem in živim srebrom itd., itd. pri boleznih v požiralniku, prsih, jetrih, pri želodčnih bolečinah, hāmorrhoidih itd.

ELEKTRIKA. • MASAŽA.

Zdravilišče z vsem komfortom, vodovodom, pripravi za zdravljenje z mrzlo vodo s tušom in po Kneippovem načinu, celo leto odprto; sezona traja od 1. maja do 1. oktobra. Velik, krasen park, obsežni nasadi, lepi izleti. Stalna topliška godba, obstoječa iz članov zagrebške kraljeve opere. Plesne zabave, koncerti.

Na postaji Varaždinske toplice pričakuje gostov vsak dan omnibus. Na razpolago so tudi posebni vozovi in se vljudno prosi, da se dotične naroči naprej pri upravi toplic.

Zdravniške podatke daje topliški zdravnik dr. A. Longhino.

Prospekte in brošure razpošilja gratis in franco uprava toplic.

(168) 12-10

Najprimernejša birmanska darila.

RAFAEL SALMIČ

prva narodna
in največja
trgovina

z urami,
zlatnino in
optičnimi
predmeti

v Nar. domu
v Celju.

Kdor si hoče
nabaviti uro,
zlatnino ali
srebrnino, naj
zahteva moj
novi, bogato
ilustrovani

CENIK

katerega raz-
pošiljam
brezplačno in
poštne
prosto. * Vsa
v mojo stroko
spadajoča
dela, popra-
vila itd. izvr-
šujejo se
točno in ceno.
Za dobro delo
garantiram.

Kupujem stare tolarje Marije Terezije, križavce i. dr.

Postrežba točna in poštena.

Pozor! * Znižane cene. * Pozor!

Pozor! * Znižane cene. * Pozor!

(181) 14

LJUDEVIT BOROVNIK

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušk za
lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim
jamstvom. Tudi predeluje stare samokrese, sprejema
vsakovrstna popravila, ter jih točno in dobro izvršuje.
Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene pre-
(213) skušene. — Ilustrovani ceniki zastoj. 20-8

Singerjevi šivalni stroji

za domačo uporabo in indu-
strijske svrhe vsake vrste.

Velika trpežnost.
Vzorna konstrukcija.
Preprosta uporaba.
Visoka tvornost.

Leta 1903 samo v Avstriji in Nemčiji.

Devet najvišjih odlikovanj!

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih mo-
dernega umetnega vezanja. — Elektromotorji kot
gonilna moč pri šivalnih strojih.

Singer Co. akc. družba za šivalne stroje
Celje, Kolodvorske ulice 8 (245) 15-8

!! POZOR !!

Vsem, kateri boleajo na želodcu
in težki prebavi

daje gotovo pomoč in pov. ača izgubljeno zdravje

edino prava

Germanova zdravilna življenska esenca

katera je nenadkriljivo sredstvo in deluje z največjim uspehom pri vseh želodčnih boleznih, kakor:
slaba prebava, pomanjkanje teka, želodčna oteklina, napihovanje, podrigovanje, zgaga, zlatenica,
omotica, glavobol, krč itd. Germanova življenska esenca pomaga proti jetrnim in sleznim
bolezni, proti hemeroidom, čisti pokvarjeno kri in izločuje vse nečiste sokove iz krvi

Germanova življenska esenca odganja zaostale vetrove in neznosne gliste, a s tem, da
povrača izgubljeni tek in voljo do jedi, donša mnogo k okrepljenju telesa!

Germanova življenska esenca je pomagala že več ljudem, kateri so jako veliko potrošili
za razna zdravila brez uspeha, kateri se pomoči niti več nadejali niso.

Germanova življenska esenca se pripravlja iz blagodelujočih, povsem neškodljivih rastlin-
skih sokov, je jako prijetnega, nekoliko grenkega okusa, tako da ga lahko uživajo tudi občutljive
osebe, ženske in otroci, kateri drugih zdravil ne morejo jemati.

Cena steklenici 1 K 40 v, s pošto se ne pošilja manj nego 2 steklenici, za spremnico in
odpravo 40 v več, in to samo po povzetju ali če se znesek pošlje naprej.

Glavna zaloga, kamor naj se vse naročbe naslovljajo

K. GERMANA lekarna „pri črnem orlu“
v Belovaru, Hrvatsko.

V znak pristnosti ima vsak zavitek tiskano ime tvrdke Lekarna k „črnem
orlu“ K. Germana u Belovaru. Zato zahtevaj izrecno pristno Germanovo življensko
esenco; ako pa ti se ponudi druga, za katero bi se trdilo, da je boljša ali pa ravno tako dobra,
je ne vzami, temveč jo naroči po pošti, ako je tamkaj ne dobiš. (43) 9

Izplačujoče se postransko opravilo

brez posebnega truda in izgube časa
najdejo spoštovane osebe vsakega stanu
in povsod s prevzetjem zastopa avstrijske
družbe prve vrste, ki sprejema
„zavarovanja proti požaru, steklu, proti
škodi pri prevažanju, proti tatvini po
vlomu in življenja“. — Ponudbe pod
„1798“, Gradec, poste restante.

Oddajatelj
veliko
visokosti.

Oddajatelj vli.
duhovščine
in samostanov.

Iz prve
roke, t. j.
od pride-
lovalca

torej
popolno
jamstvo
za naravno

nepopačeno kavo.

PO NAJNIŽJIH CENAH.

Naša pridelitev kave in čaja na otoku Java se
obdeluje jako umno. — Naša kava in naš čaj sta zelo
blagodišča in okusna, pa jako izdatna. Javaflor imenuje
se naša zavarovana znamka.

Kava:

Pošilja se 5 kg vrečica, colnine prosto in franko, brez
stroškov na vsako pošto. — Javaflor najfinjša
gld. 6.65; Javaflor zelen, fin gld. 6.65; Javaflor
fina družinska mešanica gld. 5.75.

(250) 12-5

Čaj:

1 kilo gld. 2.80, gld. 4.—, gld. 5.50.

Cenik brezplačno in franko.

TURK & DRUG

veleposesnik na Javi.

Pošiljatve in skladišča v luki.

TRST, Via dell'acquedotto 62.

pomaga izbornu kot nedo-
sežen uničevalec mrčesa.
Kupi samo v steklenicah.

Celje: Gustav Stiger
Viktor Wogg
A. Walland nasl. Teppel
Milan Hočevar
Josip Matič
Anton Ferjen
Fran Zanger
Ferd. Jakowitsch
Frid. Jakowitsch
Anton Kolenc
Franc Pečnik
M. Rauscher lekarna

Celje: Ivan Ravnikar
Oto Schwarzl lekarna
Josip Srimz
Anton Topoljak
W. Wratschko
Dobrna: Jos. Sikošek
Braslovce: Ant. Plaskan
Josip Pauer
Gomilsko: Fran Cukala
(215) 10-6

Hrastnik: Alojzija Bauerheim
Konsumno društvo
Josip Wouk
Ljubno: Fr. X. Petek
Janez Filipič
Sevnica: Anton Verbič
S. F. Schalk
Ludovik Smole
Trg Lemberg: Franc Zupančič
Konjice: Fr. Kupnik
Mozirje: Leopold Vukič

Laško: Andrej Elsbacher
Karl Hermann
Planina: Lud. Scherberko
F. Wamb rechtsammer
Gornji grad: Jakob Božič
Franc Scharb
Poljane: Ferd. Ivanus
A. P. Krautadorfer
Anton Schwalz
Karol Sima
Franc Kavčič

Pristova: Marija Suppanz
And. Suppanz
Brezice: Fran Matheis
Fran Varlec
Janez Pinterič
Uršič & Lipič
Žalec: Albert Geiss
Jakob & Marija Janič
Fran Martin
St. Jurij: Karl Tischler
Josef Wutti

Trbovlje: Konsumno društvo
Anton Krammer
Jos. Mahkovec
Janez Müller sen.
Jos. Sporn
Franc Dežman
Ivan Novak
Videm: Anton Jaklin
Vitanje: Ulrich Lager
Velenje: Josip Wutti
Vojnik: Fr. Zottl